

Sygn. akt V CSK 541/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku E. K.

przy uczestnictwie W. K.

o stwierdzenie nabycia spadku po S. K.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w O.

z dnia 20 maja 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i  
zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni  
kwotę 180 ( sto osiemdziesiąt ) zł tytułem zwrotu kosztów  
postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej, drugiej i czwartej spośród wymienionych przesłanek.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Zagadnienie sformułowane przez skarżącego dotyczyło kryteriów uznania złożonego oświadczenia woli wobec świadków jako spełniającego warunki testamentu ustnego zgodnie z treścią przepisu art. 952 k.c. Zagadnienie to zostało sformułowane w należyty sposób. W wywodzie prezentującym przedstawiony problem nie posłużono się pogłębioną argumentacją, wskazującą na to, dlaczego budzi on wątpliwości natury prawnej, a także uzasadnienia stanowiska skarżącego co do prawidłowości jednego z zaproponowanych rozwiązań.

Według skarżącego, przedstawione przez niego zagadnienie wiąże się z potrzebą wykładni przepisów prawnych ze względu na rozbieżności występujące w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Należy jednak zauważyć, że problem prawny, który co do zasady mógłby stać się przedmiotem istotnego zagadnienia lub budzić potrzebę wykładni związaną z rozbieżnościami poglądów wyrażonych w orzecznictwie, musi być bezpośrednio związany z podstawą prawną zaskarżonego rozstrzygnięcia oraz pozostawać w zgodzie z ustaleniami faktycznymi uczynionymi w sprawie. Skarżący nie uwzględnił konieczności występowania tego związku. Trzeba zauważyć, że Sąd Okręgowy przyjął, iż uczestnicy spotkania ze spadkodawcą byli świadomi jego szczególnego celu,

tj. sporządzenia testamentu ustnego. Wątpliwości wyrażone przez uczestnika postępowania mają zatem charakter polemiczny wobec ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie a zgodnie z art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c., ustalenia te pozostają zaś poza kontrolą Sądu Najwyższego.

Natomiast o spełnieniu przesłanki oczywistej zasadności skargi można mówić jedynie wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiste naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurystycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z brzmieniem przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.).

Przytoczona przez skarżącego argumentacja nie usprawiedliwia oceny, że zaskarżone orzeczenie jest dotknięte tego rodzaju kwalifikowanymi wadami.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).